

Arrest

nr. 253 718 van 29 april 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN DEN BRUEL
Waterloopstraat 59
2300 TURNHOUT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift X, die verklaart van Libische nationaliteit te zijn, op 27 april 2021 per faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 19 april 2021 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 april 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2021 om 11.00 u.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BRUEL, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker werd op 18 april 2021 geïnterpelleerd door de politie van Gent.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 19 april 2021 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Verzoeker werd hiervan *ipso die* in kennis gesteld.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Artikel 39/57, §1, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt het volgende:

“(…)

De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugrijvingsmaatregel wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen.”

Uit artikel 39/57, §2, van de vreemdelingenwet legt de berekeningswijze vast:

“§ 2. De in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen :

(…)

3° wanneer de kennisgeving is gebeurd door afgifte tegen ontvangstbewijs, vanaf de eerste dag die volgt op de afgifte of de weigering tot ontvangst;

De vervalddag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst op de eerstvolgende werkdag.

Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag.”

2.2. Uit het administratief dossier blijkt, hetgeen ook in de bestreden beslissing wordt herhaald, dat aan verzoeker in het verleden reeds verschillende bevelen om het grondgebied te verlaten werden betekend. Verzoeker heeft blijkbaar geen gevolg gegeven aan eerdere ter kennis gebrachte bevelen, *“waarvan de meest recente op 17/12/2019 en 02/03/2021”*. Bijgevolg dient onderhavige beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) te worden beschouwd als een navolgende verwijderingsmaatregel, waarbij de beroepstermijn krachtens de hierboven vermelde bepalingen tot vijf dagen wordt gereduceerd.

2.3. Aangezien de bestreden beslissing op 19 april 2021 ter kennis werd gebracht, was, conform de berekeningswijze uit artikel 39/57, §2, van de vreemdelingenwet, maandag 26 april 2021 de laatste nuttige dag om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen. Het op 27 april 2021 ingediende verzoekschrift is bijgevolg laattijdig.

2.4. De ontvankelijkheid *ratione temporis* raakt de openbare orde (RvS 4 november 1980, nr. 20.686, *Eeckman en Valcke*). De rechter dient dus, zelfs ambtshalve - zoals *in casu* -, na te gaan of het beroep binnen de vervaltermijn werd ingesteld en moet ingaan op excepties van niet-ontvankelijkheid die dienaangaande worden opgeworpen. De beroepstermijn dient strikt te worden toegepast en de rechter zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671; RvS 27 maart 2001, nr. 94.316). Het is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet toegestaan er uit welwillendheid van af te wijken (RvS 15 juni 2012, nr. 219.733).

De Raad stipt aan dat de beroepstermijn slechts kan worden verlengd indien verzoeker ten gevolge van overmacht in de absolute onmogelijkheid verkeert om binnen de wettelijke termijn een beroep in te stellen. De bewijslast van het bestaan van overmacht ligt bij de verzoekende partij (RvS 23 mei 2003, nr. 119.779). De verhindering om het beroep tijdig in te dienen moet dus uitgaan van een van de menselijke wil onafhankelijke gebeurtenis, die onvoorzienbaar en onvermijdbaar is en die door het slachtoffer niet kan worden beïnvloed (Cass., 9 oktober 1986, R.W., 1987-88, 778; zie P. VAN ORSHOVEN, *“Niet ontvankelijkheid, nietigheid, verval en andere wolfijzers en schietgeweren van het burgerlijk procesrecht”*, P&B, 2002, nr. 1, 3). De beoordeling van de redenen van overmacht komt toe aan de feitenrechter (RvS 16 december 2009, nr. 198.980; RvS 10 januari 2006, nr. 153.402).

2.5. Het verzoekschrift beperkt zich tot de loutere affirmatie dat het beroep ontvankelijk is *ratione temporis*, maar bevat geen uiteenzetting betreffende het bestaan van overmacht. Ter terechtzitting bevestigt de aanwezige raadvrouw dat zij geen elementen van overmacht kan aanbrengen die het onmogelijk maakten de vordering binnen de wettelijke beroepstermijn in te dienen.

2.6. De ambtshalve opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid *ratione temporis* is gegrond.

De vordering is niet ontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid, van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentwintig april tweeduizend eenentwintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN